

וכללו תלתא רמיין בקרא דא, בראשית, הינו דכתיב בחכמה. ברא אלהים, הינו דכתיב בתבונה. את השמים, הינו דכתיב בדעת. וכללו כתבי בעיידת משכנא. וברוז דא כתיב, אלה פקודי המשכן, דא רוז דחכמה. משכן העדות, דא רוז בתבונה, אשר פקד על פי משה, דא רוז בדעת. וכלא דא לקל דא, בגין דכל מה דברא קודשא בריך הוא בעלמא דין, ברא ליה בגיןנו דלעילא. וכלא אתרשים בעיידת משכנא.

תא חזי, בשעתא דאמר ליה קודשא בריך הוא למשה עביד משכנא, תה קאים משה תורה, דלא ידע מה ל麻痹, עד דאחינ' ליה קודשא בריך הוא בעינה, כמה דכתיב, (שמות ס) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. מי בתבניתם. אלא אוֹלִיפָנָא, דאחינ' ליה קודשא בריך הוא למשה, דיוקנא דכל מלא ומלה, בה הוא דיוקנא דאייה לעילא, וכל חד וחד תה עביד דיוקנא דיליה כדיוקנא. דאייה לעילא וכל חד הוי עביד דיוקנא דיליה כדיוקנא.

אשר אתה מראה בהר, אשר אתה רואה מבעי ליה. אלא אוֹלִיפָנָא, דאספקלרייא דלא נהרא, תה אחיני ליה בגויה כל אינון גוונין ודדיוקנין דאתעבידו לתהא, בהאי חייז דאחינ' בגויה כל אינון דיוקנין.

מִשְׁמָעַ דכְתִיב אֲשֶׁר אַתָּה מִרְאָה, (כל"ח ע"ב) אַתָּה, רֹאֶה
דְאַסְפָּקָלְרִיא דְלֹא בְּהָרָא, דְאַחֲזֵי לִיה בְּגֹוִיה כֵּל
אַיִבּוֹן דְיוֹקְנִין. וְהַוָּה חַמְּיִ לֹזֶן מְשָׁה כֵּל מְלָה וּמְלָה עַל
תְּקִינִיה, פְּמָה חַמְּיִ גּוּ עַשְׁשִׁיתָא, וּגּוּ חַיּוּ דְאַחֲזֵי כֵּל
דְיוֹקְנִין. וּכְדָא אַסְטָפֵל בְּהָוּ מְשָׁה, אַתְּקֵשִׁי קְמִיה, אָמֵר לִיה
קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, מְשָׁה, אַתָּה בְּסִימְנִיךְ, וְאַנִּי בְּסִימְנִי
כְּדַיִן אַתִּי יִשְׁבֶּן מְשָׁה בְּכֵל עַבִּידָתָא.

כֵּد אַתְּעַבֵּיד כֵּל עַבִּידָתָא, אַצְטְּרִיךְ מְשָׁה לְמִמְנִי כֵּלָא,
בְּגַיִן דְלֹא יִמְרוֹן יִשְׂרָאֵל דְאַשְׁתָּאֵר פְּסָפָא וְדַהֲבָא,
וְאַסְטָלֵיק לְבָטְלָא לִיה. וּעַל דָא אַצְטְּרִיךְ לְמִמְנִי חַוְשְׁבָנָא
קְמִיהוּ דִי שְׂרָאֵל, בְּגַיִן דְכְתִיב, (בְּמַדְבֵּר לָם) וְהִיִּתְּם נְקִיִּים
מִיִּיְ וּמִיְשָׁרָאֵל.

וּבְגַיִן דָא כְתִיב, אֵלֶה פְקוּדִי הַמְשֻׁבֵּן מִשְׁבֵּן הַעֲדּוֹת, דָהָא
רוֹחָא דְקוֹדְשָׁא, הַוָּה אַחֲזֵי לְכֵלָא, חַוְשְׁבָנָא דְכֵל
דַהֲבָא וּכְסָפָא דְגַדְיבָוּ יִשְׂרָאֵל, וּרוֹחָ קְנוֹדְשָׁא הַוָּה אָמֵר
וּכְסָפָ פְקוּדִי הַעֲדָה מַאת כְּפָר וּגּוּ, כֵל הַגְּהָבָה הַעֲשֵׂי
לְמַלְאָכָה וּגּוּ. בְּגַיִן דְקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא אַתְּרָעֵי בְּהָוּ,
בְּאַיִבּוֹן אַיִמְבּוֹן, וּבְעָא לְאַפְקָא מִהִימְנוֹתָא דִילְהָוּן קְמִי
כֵלָא.

אֵלֶה פְקוּדִי הַמְשֻׁבֵּן. תָא חַזִי, בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְעַבִּידָתָא
דְמִשְׁבָּנָא אַתְּעַבֵּיד, הַוָּה סְטָרָא אַחֲרָא אַזְיל וּשְׁאַט

לאסטהה, ולא אשכחת עיליה על מהימנותא דאונגן, עד דקונדשא בריך הווא כפיפה ליה לקמיה דמשה, וайה עביד חישבנא דמהימנותא בעל ברחה, וסליק מהימנותא דילחון לגבי פלא. ורוא דא כתיב אלה פקודי המשפן. זה אוקימנא, אלה: כמה דעת אמר, (ישעה מט) גם אלה (מ"ו ע"ב) תשבחנה. ובתיב, אשר פקד על פי משה, דתמן אתני ואתקיד, עד דאתעביד חישבנא דברי משבנא, קמי משה וישראל כל蒿.

(דף רכ"א ע"ב)

(שםות לח) אלה פקודי המשפן משפן העדות. מאן עדות. אלא תרי זמני כתיב הכא משפן, חד לעילא, וחד למטה. ומשבן אקרי משפן העדות. ומאן עדות. כמה דעת אמר (תהלים קב) שבטי יה עדות לישראל. שמא דא, فهو עדות לישראל.

בגונא דא (תהלים פא) עדות ביהוסףשמו, עדות שם יה ביהוסף, فهو עדות ודאי, אלין תריין אתוון סהדיין סהדותא בכל אחר, והכא فهو עדות. ובגין בה, משבן העדות, משבנא דהאי עדות. ועל דא משבנא אקרי, על רוא דשמע דא קדישא. ותינו כתיב, (תהלים קלב) ועדותיו זו אלמדם, בגין דהאי אחר, فهو סתימנו וגינויו הכלא.

אשר פקד על פי משה, עד הכא לא ידענו, אי היא משבגא פקד, או היא עדות. אלא פקד ודאי היא עדות. בגין דמן יומא דاستליךו אביהן מעלמא, ובכל אינון שבתין בניו דיעקב, ואשתארו ישראל בגלותה, באינון עזקן, אתנשי מבני יהו ידיעא דרוזא דשמא קדישא עלאה דא, דאייהו (רכ"ט ע"ב) שמא דעתות, קיומה דשמייא וארעא, דאלין תרין אתוון, אוקימיו עילאי ותתאי, וכלהו סטרין דעלמא.

כיוון אתה משה, אתפקד ואדרך שמא דא בעלמא. דבר הזה בסנה מיד שאיל על שמא דא, דכתיב, (שמות ג) ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם. ותמן אתפקד שמא דא על פי משה.

עבדת הלוים, מי עבדת הלוים. אלא רוזא דא דכתיב, (במדבר יי) ועבד הלי הוי הוא: דא רוזא דשמא (ויצא קנ"ד ע"ב) קדישא, דאקרי הוי, ולא אקרי אתה. בגין דא עבדת הלוים ודאי. דבר אחר עבדת הלוים, באינון בטליין משבגא על פתפייהו מאתר לאתר, דכתיב, (במדבר י) ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בפתח ישאו.

(שמות ל) אלה פקידי המשבג משבע העדות וגוי. רבינו אבא פתח, (ישעה יא) והיה ביום ההוא שרש ישי וגוי. והיה

בַּיּוֹם הַהוּא, בָּזְמַנָּא דִקְוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא קִיְמָא שֶׁלְמָא בְּעַלְמָא, יַתְקִיִּים שֶׁרֶשֶׁא דָאַילְבָּגָא דְחַיִּי, וְהַהוּא שֶׁרֶשֶׁא, מְגִיה יַתְקִיִּמוּ שֶׁאָרֶשֶׁן לְתַפְּתָא, דְכַלְהָו אַשְׁתְּרֵשָׁן וְאַתְקִיִּמן מְפִיה.

אֲשֶׁר עוֹמֵד לִגְסָעָם, דְהָאֵי אֵיהָו קִיְמָא לִגְסָא וְלֹא תִּתְמַנֵּן לְרוֹזָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא. אַלְיוֹ גּוֹיִם יַדְרָשָׂו, דְתַמְנוֹן רָזָא דִקְיּוֹמָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וּבְגִין כֵּה אַלְיוֹ גּוֹיִם יַדְרָשָׂו. כִּמֵּה דָאַת אָמֵר, (ישעה ב) וְהַלְכָה עָמִים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וּבְעַלְהָא אֶל הַר יְהִי וְגוּ, וְעַל דָא, אַלְיוֹ גּוֹיִם יַדְרָשָׂו. וְהַיְתָה מְנוּחָתוֹ כְּבָוד, מְנוּחָתוֹ, דָא בֵּי מַקְדֵּשָׁא. דְכַתִּיב, (תהלים קלב) זֹאת מְנוּחָתִי עַדְיִ עד. כְּבָוד, דְהָבֵי אַקְרֵי כְּבָוד יְהִי בְּהַהוּא זָמָנָא, דְכַתִּיב, (ישעה ל) וְהַיְתָה אוֹר הַלְּבָנָה כָּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יְהִי שְׁבָעָתִים.

וּמְנוּחָתוֹ דְהַהוּא שֶׁרֶשׁ יְשִׁי, דָאַתְקָרֵי כְּבָוד יְהִי, לֹא יַתְמַגֵּן, וְלֹא יַקּוּם בְּחוֹשְׁבָנָא לְעַלְמָא. מַאי טָעָמָא. (ד"א בְגִין דְהָא קִיְמָא בְּחוֹשְׁבָנָא הַשְׁתָא וְהַהוּא זָמָנָא לֹא יַתְקִיּוּם בְּחוֹשְׁבָנָא. מַאי טָעָמָא) בְגִין דָכְלָה מַה דִקְיּוֹמָא בְּחוֹשְׁבָנָא, לֹא שְׁרִיּוֹן תַּמְנוֹן בְּרָכָאָן בְּשָׁלִימָו. וּבְרָכָאָן שְׁרִיּוֹן בְּמַה דָלָא קִיְמָא בְּחוֹשְׁבָנָא. בָזְמַנָּא קְדָמָה קִיְמָא בְּחוֹשְׁבָנָא, דְכַתִּיב אֶלְהָ פְקוּדִי הַמְשֻׁבָּן.

תָא חֹזֵי, מְשֻׁבָּנָא דָא קִיְמָא בְּחוֹשְׁבָנָא, וּבְגִין כֵּה

אֲצַטְרִיךְ לְצַלּוֹתָא דְמַשָּׁה, דִּישְׁרִי עַלְיהָ בְּרַכָּאָן, דְכַתִּיב
וַיְבָרֶךְ אֹתָם מַשָּׁה, וַمָּה בְּרַכָּה בְּרִיךְ לוֹן, יְהָא רְעוֹא
דְתְשְׁרִי בְּרַכָּה עַל עֻובְּדִי יְדִיכְוֹן. וּבְרַכָּאָן לֹא שְׂרָאָן עַל
הָאֵי חַוְשָׁבָנָא עַד דְאַקְשָׁר לֵיהֶ מַשָּׁה בְּמַשְׁבָּנָא הַלְּעִילָּא,
דְכַתִּיב אֵלָה פְּקוּדִי הַמְשָׁבָן מִשְׁפָּן הַעֲדוֹת אֲשֶׁר פְּקָד עַל
פִּי מַשָּׁה. דָאִ לֹא דְאַתְעַבְּד חַוְשָׁבָנָא עַל יְדָא דְמַשָּׁה,
לֹא יְכַלְּין אִינּוֹן לְמַעַבְדָּה חַוְשָׁבָנָא, דְכַתִּיב אֲשֶׁר פְּקָד עַל
פִּי מַשָּׁה.

פָּתָח וְאָמָר, (מלכים א יז) וַיְהִי דָבָר יְיָ אֶל אַלְיָהוּ לִאמְרָ קְוִם
לְךָ צְרַפְתָּה וְגֹוֹ הַגָּה צְוִיתִי שֶׁם אֲשֶׁר אַלְמָנָה
לְכָלְכָלָה. וּכְיֵ אָנוּ פְּקִיד לְהַ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֶלְאָ עַד
לֹא יִתְיַи לְעַלְמָא, פְּקִיד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגַזִּירָה דִילִיהָ
לְעִילָּא עַל הַעֲוָרִים, לְמִיתִי מְזֻונָא לְאַלְיָהוּ, וְלַהֲהִיא
אַתְּתָא לְמִיחָב לֵיהֶ מְזֻונָא.

מַה בְּכַתִּיב, (רכ"ב ע"א) וְתָאָמֵר חֵי יְיָ אֶלְהִיךְ אָמֵן יְשַׁ
לֵי מְעוֹג כִּי אָמַלָּא כַּפָּ קְמָח בְּפֶד וּמְעַט שְׁמָן
בְּאַפְּחַת וְגֹוֹ. וְהָא הַכָּא מִדִּידָוּ תֹּוהֵ בְּהַהְוָא קְמָחָא, דְהָא
תֹּוהֵ בְּיַהְמָלָא כַּפָּ קְמָח בְּפֶד, כַּפָּ הַוָּא מִדִּידָוּ דִילִיהָ,
וְאַתְּחִזֵּי דָלָא שְׁרִין בַּיְהָ בְּרַכָּן, הַוָּא יְאִיל וּקְאִים בְּמַדָּה. מַה
בְּכַתִּיב, (מלכים א יז) כִּי כַּה אָמֵר יְיָ אֶלְהִי יִשְׂרָאֵל בְּדַ קְמָח
לֹא תְכַלָּה וְצַפְתַּה הַשְּׁמָן לֹא תְחַסֵּר עַד יוֹם תִּתְתַּת יְיָ גַּשְׁמָם.

תת, תתן כתיב, מי טעמא. בגין דבכל דרא לא אשתח מהן דייזפי לזו כהאי אתה, ועל דא כתיב תתן, אנטתתתת מטרא על עלא, בגין דזוכותך סג'ו.

ובכתיב (מלכים א יז) כド הקמה לא כלתה וצפתה השמן לא חסר בדבר יי' אשר דבר ביד אליהו. וכי אם ההוא קמץ לא קיימא במדידו, דהוה מלא בף קמץ, לא פסקו מגניה ברכאן בגין מלא דאליהו, דכתיב כド הקמה לא תבלת, וכתיב כド הקמה לא כלתה. משכנן העדות אף על גב דקיימא בחושבנה, הויאל ואתפרק על ידא דמשה, כל שפנו וכל שפנו דשרין בית ברכאן. ועל דא כתיב, אלה פקידי המשכן משכנן העדות אשר פקד על פי משה.

(שמות לה) אלה פקידי המשכן. רבי חזקיה פתח ואמר, (שמות ג) אל תקרב הלום של בעליך מעל רגליך וגוי. האי קרא אויקונה, דפריש ליה קודשא בריך הויא מאתתיה, בגין לאתדבקא בשכינתא, דכתיב, (שמות ג) כי המקומ אשר אתה עומדים עליו אדמת קדש הויא. אדמת קדש, דא שכינתא, אתדבקותא קדישא אתדבק משה בההייא שעטאת לעילא.

דכדין קודשא בריך הויא קשור ליה בחביבותא

דְּלֹעִילָא, וְאַתְּפַקֵּד רַב מִמְנָא עַל בֵּיתָא, וְאֵינוּ גִּזְיר, וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הָנָא עֲבֵיד, דְּכַתִּיב, (בָּמִדְבָּר טז) וְפִצְתָּה הָאֲדָמָה אֶת פִּיהָ וְגַוּ, וְכַתִּיב (בָּמִדְבָּר טז) וַיְהִי כְּכָלוֹתָו לְדָבָר וְגַוּ, וְתַּבְקֻעַ הָאֲדָמָה. וְכַתִּיב, (בָּמִדְבָּר טז) קַוְמָה יְיָ. שׂוֹבָה יְיָ. הַדָּא הָנוּ דְּכַתִּיב אֲשֶׁר פָּקֵד עַל פִּי מְשָׁה. עַל פִּי מְשָׁה אַתְּתָּקֵן, וְאַתְּפַקֵּד בְּכָלָא. (וַיֵּצֵא קְנָעַט ע"ב) פְּקִידָה דְּמִשְׁבָּן הָוֹה עַל יְדָא דְּמְשָׁה, דְּכַתִּיב (שְׁמוֹת ג) פָּקֵד פְּקִידָתִי אֶתְכֶם, דְּאֵינוּ הָוֹה קֹול, דְּאָפִיק לְהַחֲוֵא דְּבוֹר, וְעַבֵּיד לֵיהֶ פְּקִידָה לְנַפְקָא מִן גְּלוּתָא. וְהַשְׁתָּא אַתְּפַקֵּד אַל אַמְשָׁכָא קְדוּשָׁה מְעִילָא לְתַתָּא, כַּמָּה דָא תָּאָמֵר (שְׁמוֹת טז) וְעַשּׂוּ לֵי מְקַדֵּשׁ וְשִׁכְנַתִּי בְּתוֹכָם.

(שְׁמוֹת לח) וּבְצַלְאֵל בֶּן אֹירִי בֶּן חֹור לְמִטָּה יְהוּדָה וְגַוּ. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, הָא אַתְּמַר, דְּהָא בְּצַלְאֵל מִסְטוּרָא דִימִינָא הָוֹה, וְאֵינוּ אַתְּקִין תְּקוֹנָא דְּכָלָא. וְתוּ, דְּהָא יְהוּדָה אֵינוּ שְׁלִיטָא וּמְלָכָא עַל כָּל שָׂאָר שָׁבָטִין, וּמְגִיהָ נְפָקָמָא אַתְּקִין כָּל מִשְׁפָּנָא. בְּצַלְאֵל, הָא אוּקְמָה, בְּצַלְאֵל, וּמְמַאֵּן אֵינוּ בְּצַלְאֵל. דְּאָ יְמִינָא. וְתוּ, מִסְטוּרָא דְּאָ אַתְּקִין כָּלָא, וִירִית חִכְמָתָא לְמַעַבֵּד כָּל עַבְדִּא. וְאַתְּוּ אַהֲלִיאָב בֶּן אֲחִיסְמָךְ לְמִטָּה דָן, דְּאָ אֵינוּ מִסְטוּרָא דְשָׁמָאָלָא, דְּאָ אֵינוּ מִסְטוּרָא דְּדִינָא קְשִׁיא, (נ"א קְדִישָׁא) וְהָא אוּקְמָה, דְּהָא מִתְּרִין סְטְרִין אַלְין, אַתְּעַבֵּיד

meshen'a, v'atatakn' b'ho, la'atkan'sra b'ho, l'meho'i b'in
y'mina v'shemala', v'h'a at'mer v'ao'kmo'.
פתח ואמר, (תהלים מה) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון
ירפת כי אפונ' קריית מלך רב. תא חוי, כד בראש
קודשא בריך הוּא עלמא, אשדי חד אבנָא יקירה מתחות
ברס' יקירה, ושקע עד תהומא, ורישא חדא דההוּא
אבנָא בעין גו תהומי, ורישא אחרא לעילא, ובהוּא
רישא אחרא עלאה, איהו חד נקודה (עלאה) דקיימא
באמצעיתא דעלמא, וממן אטפשט עלמא לימי'נוּ
ושמאלא יכל סטרין, ואתקים בהיא נקודה
אמצעיתא, ובהיא אבנָא אתקרי שתיה, דמנה אשתייל
עלמא יכל סטרין.תו (ייחי רל"א ע"א) שתיה, שת י"ה,
קודשא בריך הוּא שני לה למשוי יסודא דעלמא ושתילו
דכלא.

(דף רכ"ב ע"ב)

בתלת גוונין אטפשטה ארעה סחרגיה דההוּא נקודה,
אטפשטוֹתא קדמאתה, סחרגיה דההוּא נקודה, כל צחותא
זוכותא דארעה קיימא תמן, ותמן איהו. ויהאי קיימא
לעילא על כל ארעה סחרגיה דההוּא נקודה.
אטפשטוֹתא תנינא, סחרגיה דההוּא אטפשטוֹתא
קדמאתה, לאו איהו צחותא זוכותא בההוּא קדמאתה, אבל

איהו דקייק וצח בצדחותה דעפרא, יתר מכל שאר עפר אחרא. אתפשטוֹתא תליתאה, איהו חשוק וגסן דעפרא יתר מכלתו, וסחרגיה דהאי, קיימין מײַן דימא דאָוקיינָס, דאָסְהָר בֶּל עַלְמָא. אשטכח דההוֹא נקודה קיימא באָמְצָעִיתָא, וכלהו גוּבֵין דאָטְפְשָׁטוֹתָא דעַלְמָא סחרגיה.

אתפשטוֹתא קדמָה איהו בי מקדשא, וכל אינון היכלין ועוזות, וכל ההוא תקונָא דיליה, וירושלם, וכל מתא משורה ולגו. אתפשטוֹתא תנינָא, כל ארעה דישראל דאתקדשות בקדושה. אתפשטוֹתא תליתאה, איהו בל שאר ארעה, אחר בי מותבא דשאר עמיין. וימא דאָוקיינָס דסחרא כלא.

זהא (רכ"ז ע"א) אוקמה, דרזא דא גוּבֵין דעינָא, דסחרן לההוא נקודה נקודה דאמצעיתא דעינָא, דאיהו חייז דכל עינָא, בגוּנָא דההיא נקודה אַמְצָעִיתָא דקאמָרֶן, דאיהו חייז דכללא, ותמן קאים בית קדש הקדשים, וארון וכפרת, דאינון חייז דכללא. אשטכח, ההוא נקודה חייז דכל עלמא. ועל דא בתיב, יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון וגוו. יפה: שפир ההוא חייז וחדוֹה דכללא. נוף נופא דאלְבָא דאיהו שפירו דכללא.

תא חזוי, שפירו דעלמא, וחייז דעלמא, לא אתחזוי

בָּעֵל מָא, עד דאתבְנִי וְאתקָם מִשְׁכְנָא, וְעַל אַרְוֹנָא לְגֹזֶן קָדוֹשָׁא. מַהְהִיא שְׁעַתָּא, אֲתַחֲזִי חִיזּוֹ דְכָלָא בְעַל מָא, וְאתהַקְנוּ עַל מָא, וְאוֹלֵי בְהַהּוּא מִשְׁכְנָא וּבְהַהּוּא אַרְוֹנָא, עד דמְטִי לְהַהּיָא נְקוֹדָה דְאֵיהִ יִפְהָ נָסָף חִדּוֹה דְכָלָא. כִּיּוֹן דְמְטוֹ לְהַתָּם כְּדִין פָתָח אַרְוֹנָא וְאָמָר, (תְּהִלִים קָלָב) זֹאת מִנוֹחָתִי עַד יֵעַד פָה אִשְׁבָבִי אוֹיתִיתָה.

רַבִי יִיָּסָא אָמָר, הָאֵי קָרָא בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל אָמָרָה לִיה, בְשֻׁעַתָּא דְאַתְבְנִי בַי מְקֹדְשָׁא, וְעַל אַרְוֹנָא לְאַתְרִיה. רַבִי חִזְקִיָה אָמָר, קָדוֹשָׁא בָּרֵיךְ הוּא אָמָר לִיה, עַל בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל, כֵד יִשְׂרָאֵל עַבְדִין רְעוֹתִיה, דְהָא כְּדִין קָדוֹשָׁא בָּרֵיךְ הוּא יִתְבִּיב עַל פּוֹרְסִי יִקְרִיה, וְחִיִּים עַל עַל מָא, וְבָרְכָה וְשָׁלוֹם וְחַבִּיבָותָא דְכָלָא אַשְׁתָּכָה. וְכָדִין אָמָר זֹאת מִנוֹחָתִי עַד יֵעַד.

וְתָא חִזּוֹ, בְשֻׁעַתָּא דְכָלָהו אָוְמְבִינָן שָׁאוּרָו לְמַעַבד אָוְמְנוֹתָא, הַהּוּא עַובְדָא מִמְשָׁדְרָאָן, אֵיהִי אַשְׁתְּלִימָת מְגַרְמָה. אִיבָּוֹן שְׁדָרָאָן, וְאֵיהִי אַשְׁלִימָת עַבְדִּתָא, אֵיהִי מִמְשָׁדְרָאָן, מְבָלָן, דְכַתִּיב וְתָכָל כָל עַבְודָת מִשְׁכְנָן אַהֲל מָזְעָד.

כְּגִוֹונָא דָא (בראשית ב) וַיַּכְלֹו הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ. וְאֵי תִימָא, וַיַּכְלֵל אֱלֹהִים בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי. וְדָאֵי הַכִּי הַוּא, דְכָל עַל מָא, אָפַע עַל גַב דְכָל עַבְידָן אַשְׁתְּלִימָיו כָל חַד וְחַד,

עַלְמָא כֵּלָא לֹא הָווֹ שְׁלִימָ בְּקִיּוּמִיהָ, עַד דָּאָתָא יוֹמָא
שְׁבִיעָה, דָּכְדָּא אֲתָא יוֹמָא שְׁבִיעָה, בְּדַיִן אֲשֶׁתְּלִימָו כָּל
עַבְידָן, וְאֲשֶׁלִים בְּיַה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב וַיַּכְלֵל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי מַלְאַכְתָּו אֲשֶׁר עָשָׂה.
בָּהָאִי, אֲשֶׁתְּלִימָ בְּקִיּוּמָא כָּל עַבְידָתָא דַעֲבָד, וְעַל דָּא
וַיַּכְלֵל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי.

וּכְדָא אַתְּבָנִי בַּי מַקְדָּשָׁא, כָּל עַבְידָתָא דַעֲבָד, אֵיהִ
מְגַרְמָה אַתְּעַבִּית אֲוֹמְגַנִּין שְׁרָאוֹן, וַעֲבִידָתָא
אַתְּחַזְּיאָת לוֹן לְמַעַבָּד, וַאֲתִרְשִׁימָת קְמִיהָו, וְאֲשֶׁתְּלִימָת
הָיָא מְגַרְמָה. וְהָא אָוּקְמוֹתָה, דְּכַתִּיב, (מלבים א ו) וַהֲבֵית
בְּהַבְנָותָו. וַהֲבֵית פְּאַשְׁר בְּגַהוּ לֹא כְתִיב. אֶלָּא בְּהַבְנָותָו.
דָּאֵיהִ אֲשֶׁתְּלִימָת מְגַרְמָה. וַכְתִיב אַבְנָו שְׁלָמָה מַסְעָ בְּבָנָה.
בְּגַהוּ לֹא כְתִיב. אֶלָּא גַּבְנָה הוּא מְגַרְמִיהָ גַּבְנָה, וְכֵן בְּכָל
עַבְידָתָא דָאֵיהִ קְדִישָׁא, אֵיהִ אֲשֶׁתְּלִימָת מְגַרְמָה.

(דף רכ"ג ע"א) (שםות לה) וּבְצַלְאֵל בֶּן אָוּרִי בֶּן חֹור. הָאִי קָרָא אָוּלִיפְנָא,
דְּרוֹתָ קְוִידָשָׁא אַכְרִיז עַלְיהָ לְעִינֵיהָוּן דִּיְשְׁרָאֵל,
וְאָמָר וּבְצַלְאֵל בֶּן אָוּרִי בֶּן חֹור לְמַטָּה יְהוָדָה עָשָׂה אֶת
כָּל אֲשֶׁר צָוָה יְהָיָה אֶת מְשָׁה. וְאַתָּו אַהֲלִיאָב בֶּן אֲחִיסְמָחָה.
מַאי וְאַתָּו. אֶלָּא אָוּלִיפְנָא, דָאַהֲלִיאָב לֹא עַבְדָ עַבְידָתָא
בְּלַחְוֹדָי, אֶלָּא עַם בְּצַלְאֵל, וְעַמְיָה עַבְדָ כָּל מַה דַעֲבָד.
הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְאַתָּו, וְאַתָּו וְלֹא בְּלַחְוֹדָי. מִפְאָן

דְּשֶׁמֶלֶא אֵלָי בְּכָל יְמִינָה תְּדִיר. וְעַל דָּא כְּתִיב וְאַנִּי
הַבָּה בְּתָתִי אֶת אֲהַלְיאָב, דָּא יְמִינָה וְדָא (ר'ב ע"ב)
שְׁמֶלֶא.

(שמות לה) אלה פָקוֹדי הַמְשֻׁפֵן מִשְׁפֵן הַעֲדוֹת אֲשֶׁר פָקַד עַל
פִי מְשָׁה וְגּוֹ. רַבִי יִסָּא אָמַר, כִּיּוֹן דַעֲבָדוּ כָל
חַבִּימִיא יְתִ מְשֻׁבָּנָא, אַצְטְרִיךְ לְמַהְדָר חַוְשְׁבָנָא, מִכָּל
אַיִבּוֹן עַבְיָדָן דַאֲתַעֲבִידָו בֵיה. מַאי טַעַמָא. בְגִין דָכְל
חוֹשְׁבָנָן וְחוֹשְׁבָנָן, כֵד הוּה אַתְעַבֵּיד חַוְשְׁבָנָא, הַכִּי אַתְקִים
הַהְוָא עַבְיָדָא, וְאַתְקִים בְּאַתְרִיה.

וַיִּשְׂרָאֵל כָּלָהו כִּמָה דַאֲתְרָעוּ בְמָה דַגְדִּיבָו בְקִדְמִיתָא,
הַכִּי גַמִּי אֲתְרָעוּ בְהַהְוָא חַוְשְׁבָנָא, וְכַדִּין
אַתְקִים כָּל עַבְיָדָא, בְהַהְוָא רַעֲוָתָא. וְעַל דָא אַצְטְרִיךְ
הַכָּא חַוְשְׁבָנָא, בְגִין דַבָּהָא אַתְקִים עַבְיָדָא. אֵלָה כְּתִיב,
וְלֹא כְּתִיב וְאֵלָה. אֶלָא דָא אֵיתָהו חַוְשְׁבָנָא דְפִסְיל כָּל
חוֹשְׁבָנָן דְעַלְמָא, וְדָא אַתְקִים יִתְרֵיד מִכָּלָהו, דַבָּהָא
אַתְקִים מִשְׁפָנָא, וְלֹא בְאַחֲרָא.

פָתָח וְאָמַר, (ישעה לו) וְתִיה אָמֵנוֹת עַתָּה חָסֵן יִשְׁעוֹת
חַכְמָת וְדַעַת יָרָאת יְיָ הִיא אֹצֶרֶת. הָאִי קְרָא
אוֹקְמוֹתָה חַבְרִיָּא, אָבֵל הָא תְּגִינָן, כָל בָּר בְּשָׁ דַאֲתַעַפְקָה
בְאָוָרִיתָא בְהָאִי עַלְמָא, וּזְכִי לְמַקְבָּע עַתִּין לָה, אַצְטְרִיךְ
בְאָמוֹנָה, דְרַעֲוָתָא דִילִיה יִתְפּוֹיָן לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא,

יתכין לשם שמים, בגין דאמונה להכי אתכוון.حسن
ישועות, לאقل לא רחמי בדין. חכמת ו דעת, דתרין
אלין שראן דא על דא. דא טמיר וגביז, לאשרה דא
על דא.

יראת יי' היא אוצרו. אוצרו הכל אלין, בגין דהאי
יראת יי', נקייט כל אינון נחלין, ואיה
אתענית אוצר לבלה. וכד נפקין מנה כל אינון גניזין
בלחו, אפיק לון בחושבנא. מנלו. דכתיב, (שיר השירים ז)
עיביך ברכות בחשבון. בחשבון ודאי עbid, ואפיק אינון
ברכות מים, ואשכח לאפקא כלל בחושבנא. (ג"א ואשכח
לכלא).

ועל דא אקרי אמונה. ובכלא אקרי אמונה, והא
אוקימנא. ומה אי הכא אctrיך לאחזהה
מהימנותא, לשאר ملي דעלמא על אחת פמה וכמה.
ועל דא, קידשא בריך הוּא אודע להו לכל ישראל,
רזא דמהימנותא דילго, בכל מה שעבדו, וכלא אמר.
רבי יוסי ורבי יצחק הו אוליבארחא, אמר רבי יוסי,
ודאי דקידשא בריך הו אתרעי ביה בבלתי
לעבית משפנא, יתר מפל ישראל, אמאי. אמר לייה,
שמעא גרים, והא אוקמוה, דקידשא בריך הו שוי שמן
בארעה, לאתעטרא (ס"א לאתערא) בהו, ולמעבד בהו

עֲבִידָתָא בְּעַלְמָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים מו) **אֲשֶׁר שֵׁם שְׁמוֹת בָּאָרֶץ.**

אמר ליה, רוזא איהו הכא, יהודה מוסטר שמאלא הויה, ואהדר ואטדק בימינא. ועל דא, בסטרא דא אתעבד משכנא, שארי מוסטר שמאלא, ואתדק בסטר ימיןא, ולבתר אתכליל דא בדא, ואתעבד כלא ימיןא. בגונא דא אוריתא, שארי משMALA, ואתדק בימינא, ואתכליל דא בדא, ואתעבד כלא ימיןא. ראיון שרא מימינא, וסתא לשMALA, וגטלו עמיה אייון שאר שבטיין, דאיון שMALA, בגין דשاري מימינא וסתא לשMALA.

יהודה שרא משMALA, וסתא לימינא, שרא משMALA, בגין דאתי מוסטר שMALA, ואתדק בימינא, ומשפנא בסטרא דא אתעבד. שארי מוסטר שMALA, ואתדק בסטר ימיןא, ועל דא, בצלאל איהו דאתי מוסטריה, עבד משכנא ואתתקן לגביה. והא אויקמה, דקודשא בריך הוא אתרעי ביה, ובריר ליה מפלא (דף רכ"ג ע"ב) **לעֲבִידָתָא דָא.**

ויהב ליה חכמה ותבונה ודעתי, כמה דאויקמה. בגין דעמיה הויה בקדמיתא סכלתנו דלא, דכתיב ובלב כל חכם לב נתתי חכמה. בגין דקודשא בריך הוא